

1. ZUŠkoviny

číslo

IX. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází 1. září 2014 s citátem J. A. Komenského: "Má-li se člověk stát člověkem, musí se vzdělat."

Úvodník

Sedím-li na konci srpna ve svém pokoji, truchlím patrně nad tím, že prázdniny jsou již prakticky u konce. Každý další den je to potom horší, protože ta krutá realita se stává opravdovější. Volné dny jsou smutnější a smutnější a samým soužením pak nejsem ani schopna udělat cokoliv, čím bych je naplnila nebo udělala veselejšími. Často přemýšlím nad letními kamarády, se kterými se znovu shledám až za rok a to navíc pouze v případě, že vše půjde podle plánu, nad místy, která s nimi mám spojená a nad okamžiky naplněnými tou prudce letní atmosférou. A nejhorší na tom je, že je to naprosto zbytečné a já to vím. Dopředu se totiž čas hnát nedá a co hůř, vrátit také nejde. Ale letos, tak, jako zatím nikdy, zůstávám klidná. A vím proč a s radostí Vám to všem řeknu! S novým školním rokem přichází i změna. A to je dobré! S odchodem léta je báječné otevřít okna našich životů a nechat se provát čerstvým větrem. Za těmito okny se můžeme na chvíli pozastavit, poznat nové směry a cesty, kterými se můžeme vydat a jedním z nich se zkrátka nechat hnát. Z dvouměsíčního snu se vrátíme do našich aktivních životů, které jsou plny příležitostí, lidí a zážitků, o kterých nevíme. Hlavně nepodcenit teplé oblečení – z nového větru mohou slabší povahy ofouknout, moc neváhat a netruchlit nad tím, co už nebude!

Přeji Vám hodně štěstí u Vašich otevřených oken. Ga

Půlka prázdnin je v kopru, jeřabiny červenají, bezinky černají... Pomalu abych začala sbírat semínka z odkvetlých rostlinek pro další sezonu. Všechno voní, zraje, krásní, překvapuje a mně se stýská nebo co. Mám stálý pocit nedostatku něčeho, co stále ne a ne pojmenovat. Pouštím si jedno CD za druhým a dumám, co může o prázdninách chybět jinak spokojené mamině. Děti už jsou dospělé. Venku je nádherně prázdninově! Do svého PC, snad mimoděk, vložím DVD: *Základní umělecká škola F. A. Šporka - Rok české hudby - Městské divadlo v Jaroměř - 30. 5. 2014*. Absták to byl!!! ZUŠka mi chyběla!!! Nejvíce ti maličci, čistá semínka, z nichž plody

múz páni a paní učitelé teprve vyšlechtí. Je úplně jedno, zdali foukají, brnkají nebo tahají své hudební nástroje. Zdali malují, tancují či povídají. Jsou úžasní. Ti větší a velcí jsou taky fajn, ne že ne. Občas ale někteří ke své škodě zapomínají na to, že ti nejlepší bývají nejskromnější a že jim k jejich škodě paraple nad nosem nesluší. Půlka prázdnin je v kopru a já už vím, co mi chybí. A těším se. Moc se těším. Těším se na barevnou a voňavou předzahrádku zušky, těším se na všechny učitele, těším se na nové nástěnky, těším se snad i na čekání na chodbě než skončí hodina. Ze všeho nejvíce se těším na všechny koncerty, třídní besidky, přehrávky. Když nebudu moct jinak, alespoň při čekání na chodbě strčím své ucho do první třídy, odkud se budou ozývat jakékoli tóny. *A*

Z notesu pana ředitele

Otevírám si nový notes, přemýšlím o novém školním roku, o plánovaných akcích, záměrech, nápadech a myšlenky jedna přes druhou chtějí být na papíře jako první. Ale hezky popořádku.

Do školního roku 2014/2015 se otvírá naše krásná školička opět naplněná „pod střechu“. Tradičně velký zájem o studium na jaroměřské zušce byl pro tento školní rok zatím největší. Škoda jen, že kvůli ministerstvem omezené kapacitě nemůžeme přijmout dětí více. Nový školní rok nám všem přináší další obrovský prostor deseti měsíců pro společnou práci, jejíž výsledky nakonec – a v to pevně věřím - pohladí oči, uši, srdce a duši nejen žáků a učitelů, ale i rodičů, prarodičů a všech přátel školy a široké veřejnosti vůbec.

V samém začátku školního roku chystáme křest nového CD pěveckého oddělení „Slavíci hraběte Šporka“, literárně dramatický obor vyjede předvést své umění do Albánie. Ještě celé čtyři měsíce číslovka roku 2014 připomíná Rok české hudby a i k jeho oslavě se chystáme podobně jako v minulém školním roce přispět. S napětím vyhlížíme práce na hospitalu v Kuksu, kde budeme mít od roku 2015 pro naši práci další prostor. O veškerém dění kolem ZUŠ F. A. Šporka se dozvíte z přehledu akcí ZUŠ v ZUŠKOVINÁCH, na nástěnkách, výlepních plochách ve městě, v Jaroměřském Zpravodaji, nebo na internetových stránkách školy.

Všem nejen pro školní rok 2014/2015 přeji pevné zdraví, dostatek sil a srdečné radosti z práce, ať už je spojená s uměním nebo jakoukoliv jinou oblastí poctivého lidského konání. Váš Vlastimil Kovář

Bylo – Nebylo – Ohlédnutí za červnem a za prázdninami

S tyranosaurom po České republice

Konec školního roku byl pro mě ve znamení recitačních přehlídek. Vůbec poprvé jsem totiž postoupila do celonárodního kola. A to rovnou do dvou.

Do Uherského Hradiště, kde se pořádalo ústřední kolo soutěžní recitační přehlídky LDO ZUŠ s názvem Chvění slov, se mělo jet společným autobusem se všemi postupujícími z královéhradeckého a pardubického a libereckého kraje. Proto jsme už ve čtvrtek 29. 5. nervózně postávali před Hradeckým nádražím a v dešti čekali na zpožděný autobus. Po téměř pěti hodinách cesty jsme se ubytovali na vysokoškolských kolejích a spěchali na večeri. Druhý den se recitovalo-naše kategorie ve velkém sále Reduty. Svě „Zápisky malého tyranosaura“ jsem přednášela hned v první části, což bylo dobře, protože jsem trémistka a v den přednesu ani nemůžu snít. Pak už jsem jen uvolněně pozorovala ostatní recitátory. Večer byla diskuse s porotou, ve které byla dokonce herečka Eva Josefíková, která se v Uherském Hradišti narodila. Sobotu jsme s mamkou strávily nákupy, procházkami po městě a poslechy přednesů 5. kategorie (já byla 4. kategorie). Z večerního vyhlášení jsem si odnesla čestné uznání, zahrála nám místní kapela a pak už hurá domů.

Na Dětskou scénu ve Svitavách jsem na rozdíl od Uherského Hradiště, kde jsem byla s mamkou, jela s mojí učitelkou Jarkou a aby mi tam nebylo smutno, vzaly jsme s sebou i Káju Novotnou. V pátek 14. 6. jsme vstávaly brzo, abychom stihly vlak. Po příjezdu jsme se zaregistrovaly a ubytovaly. Pak přišly na řadu přednesy. Spoustu přednášejících už jsem znala z Hradiště, a tak jsem mohla sledovat, jak své texty za ten čas změnili. Večer opět rozbor s porotou a místo večere v jídelně, byli všichni soutěžící pozváni na společný raut ve Fabrice. Tam jsme si našli nové kamarády, zdrbli porotu a spěchali na divadlo „Poslední trik George Méliése“ hradeckého divadla Drak. Druhý den jsme si zabalily, rozloučily se a jely jsme domů.

Na co budu vzpomínat: Uherské Hradiště je krásné město, zábavné veršované zahájení i ukončení, spousta vináren a kaváren a dobrá zmrzlina. Svitavy mají krásnou cukrárnu, Kája věčně špinavé šaty a známé tváře

BobuLe

Brass orchestra v Polsku

Ráno 31. května jsme se všichni sešli u ZUŠky kolem 10. hodiny. Naložili jsme pulty, noty, hudební nástroje a sebe do autobusu a vyrazili jsme do Polska. Už tradičně jsme mířili do polského města Ziebice. Cestou jsme se rozhodně nenudili. A už jsme dorazili do Ziebic a čekal na nás oběd. K jídlu jsme dostali hezkou růžovou polévku pro mnohé neznámý boršč a kuře s bramborovou kaší. A hned potom, co jsme naplnili svá bříška, jsme si šli rozehrát své nástroje. Letos poprvé jsme ve Ziebicích i pochodovali. Po skončení pochodu jsme si připravili věci na podiu a přešli jsme k samotnému koncertu. Hráli jsme přibližně hodinu. V dechovém orchestru najdete pozouny, barytony, bicí, trubky, basu, klarinety, flétny i saxofony společně se zpěvem Šárky Pádrové. Po skončení koncertu jsme dostali klobásu, a potom, jsme opět naložili autobus a jeli domů. čaBMA

Co se do Předváděčky dramataku nevešlo: neděle - 8. červen - ZUŠ F. A. Šporka- koncertní sál. Vše vypuklo a je legrace. Den plný dramataku, žáků z dramataku, rodičů těch žáků z dramataku a mnoha dalších příznivců našeho dramataku. Dalo by se říci, že se uskutečnila taková rodinná neděle pod novým názvem: Co se do PřEdVáDěčKy dramataku nevešlo. Předváděčka už nepojme všechna představení, která během školního roku v LDO vznikají. Slíbili jsme tedy v březnu, že na konci roku zorganizujeme takovou zuškovou přehlídku.

Za celý den bylo z literárně dramatického oboru vypuštěno šest divadelních představení, na kterých se podílelo celkem 19 členů dramataku. Vidět jste mohli opravdu všechno, od pohádky až po horor. Celé dopoledne

a kousek odpoledne bylo věnováno především těm menším. Mohli se podívat na známé pověsti a pohádky, i když námi podané pro ně poněkud neznámě: Ze starých pověstí?; O Šmolíčkově a Kráska ve dřevě spící – 1. část. Poté došlo na pozdější odpolední představení poněkud pro starší. Kázání děvčátkům a slečnám; Ten, který přežil Varšavu a poté Kráska ve dřevě spící – 2. část, výhradně pro rodiče a ty skoro nejstarší ratolesti. Odpoledne bylo divadlo vystřídáno koncertem Perličky, na kterém tradičně vystupují úspěšní absolventi školy, kteří studují na uměleckých školách.

A na co se nesmí zapomenout, bylo dramatařské občerstvení za drobný peníz. Sortiment v občerstvení byl čistě domácí od vlastnoručně pečených buchet až po domácí jahody ze zahrady, opět si každý mohl přijít na své. Byl to zajímavý den, ze kterého se určitě stane další školní tradice. čaBMA

Miss Úlet v Dolních Kounicích

Blížily se prázdniny, nálada už odpovídala uvolněnější letní atmosféře. Naše dvě žákyně výtvarného oboru se chystaly na módní přehlídku před kulisami krásného hradu i zámku v Dolních Kounicích. Vyhlášovatelem byla ZUŠ v Pohořelicích. Podmínkou byla tvorba a prezentace oděvu a jeho doplňků z jakéhokoliv materiálu a v jakémkoliv rozměru, který vyvolá údiv, úžas či úlek? Naše žákyně Adéla Štveráková a Ivana Bumanová se zadání zhostily s velkým nadšením. S vervou se pustily do práce a od začátku bylo jasno - model bude z peří a z plat od vajec. Díky školním zásobám, ale i pomoci mladších spolužáků výtvarníků, kteří sbírali plata ve velkém (možná doma měli i vajíčkové hody), bylo z čeho tvořit. Na korzet a spodničku z červeného plátna vyztuženou drátěnou konstrukcí se začaly našít barvou ozvláštěné a natrhané kousky z plat. K dokončení dívky využily metry rybářského vlasce a na něm nalepená pírká. Ta model zjemnila a odlehčila. V pátek 20. června jsme se ještě v doprovodu jedné z maminek, která se na místě postarala o účes, vydaly na hrad a zámek u Brna. Tady se na prostranství před sýpkou na zelené louce během dopoledne objevovaly bláznivě ztřeštěné kousky vyrobené z krabic, balícího papíru, roliček toaletního papíru, brček, molitanů, pet lahví, barvených i batikovaných látek,

drátků i pletiva, ale i kaširovaných objektů, či bonbonů a jiných sladkých pamlsků. Až nám oči přecházely.

Velice pěkná a odvážná byla prezentace kreací na molu. Různé věkové kategorie tvůrců, především dívek, vážně, ale i hravě předváděly to, na čem předchozí měsíce usilovně pracovaly. Konkurence byla silná, také výběr hudby hrál velkou roli. A i když jsme se na stupínek vítězů neprobojovaly, byla to pro děvčata velká zkušenost: vidět - zažít - předvést - prodat. Děkuji Ivaně a Adéle za odvalu, se kterou se akce zúčastnily (málem jako profesionální modelky). A za to, že důstojně reprezentovaly naši školu, protože „ty v peří“ si opravdu každý zapamatoval.

Radka Ulichová, učitelka VO

Deset Deka Festival v Náchodě

U kamarádů, s kamarády a pro kamarády hrajeme nejraději. Náchod s oblibou navštěvujeme a také v něm s chutí hrajeme. Máme rádi Náchod a naše kamarády. Rádi hrajeme u kamarádů pro kamarády na Deset Deka Festivalu v Náchodě. Letošní rok je plodný a tak jsme si udělali radost rovnou dvěma počiny. V sobotu 14. 6. jsme (Mikrle) vypustili mezi štamgasty krčmy Maštal brigádnici Kačku a naši performanci „Obočí“ inspirovanou knihou Zameť mou hrud' Mariana Pally. O rovný týden později, tedy v sobotu 21. 6. se potom soubor Děvčátko

a slečny pokusil pozvednout morálku nejen děvčátek a slečen v inscenaci „Kázání děvčátkům a slečnám“ v aule náhodského gymnázia. Deset Deky Festival začal v pátek 6. 6. a skončil 25. 6. Byl to necelý měsíc plný divadelních jednohubek. Jsme nenasytní, rádi bychom nášup. TzjvK

Mlynářské slavnosti v Ratibořicích

Šlo vlastně o prezentaci česko-polského projektu Prameny, ke spolupráci nás vyzvala Jarka a my tři: Kája, Lenka a Natka (Malé dvě) jsme na konci školního roku připravily dramaturgii jedné z mlynářských písniček. Poslední červnovou nedělí, vlastně už o prázdninách jsme dorazily do Ratibořic a Jarka nás hned se všemi seznámila. Na této akci také vystupovali dospělí i děti z folklórního souboru „Barunka“ z České Skalice, zpívali a tancovali mlynářské písně a zpíval tady pěvecký sbor z Polska. Před naším posledním vystoupením, byla taková soutěž. Museli jsme se prokousat až do prostřed koláče, kde byla schovaná pětikoruna. Těto soutěže jsme se zúčastnily i my tři a minci získala Natka. Na rozloučenou dostala každá z nás koláč. Budeme rády, když se této akce budeme moci zúčastnit i příští rok. K-Ája

Mikrle o prázdninách

Byl jsem pověřen napsat vám něco ve stručnosti k uběhnutým prázdninám podle Mikrlete. Prázdniny začaly jako obvykle v Chrudimi. Měli jsme možnost na tomto loutkářském festivalu hrát hru Kráska ve dřevě spící a Kázání děvčátkům a slečnám. Stejně inscenace, které se hrály i na Šrámkově Písku nebo hradeckém Open Airu. Celý první červencový týden jsme kromě představení navštěvovali i seminář zabývající se identitou a prací s papírem. Chrudim nás opět velmi těšila a obohatila. *(výsledek najdete v rubrice ...zvítězili jsme!, pozn.redakce)*

V průběhu prázdnin jsme se konečně dočkali plnoletosti našeho benjamínka v souboru Kateřiny Prašilové. Soubor Mikrle již nemá mladistvého člena a tak si bude muset hledat nové záminky pro oslavování významných let, výročí, událostí nebo třeba dnů. Kdyby vás zajímaly podrobnosti akce s názvem Překvapit a ponížít, optejte se Kachny nebo Jendy Holínského, který byl zplnoletněn také. Druhý jmenovaný s ročním pozdržením...

Na začátku srpna se koná Jiráskův Hronov, kde jsme letos byli pouze za zážitky a odpočinkem. Rozvinuli jsme si stanové městečko poblíž internátu „hotelovky“ a provokovali seminaristy, kteří museli chodit včas spát. Máme zase nové kamarády z oboru a na světě je veseleji.

V srpnu se opakovalo a zkoušelo. Bylo potřeba oprášit Krásku ve dřevě spící na vystoupení v Kuksu na Theatreu a na cestu do Albánie, kam jedeme hrát v září. Theatreum Kuks patřil letos především souboru Geisslers Hofcomoedianten, který hrál každý den některou ze svých úžasných inscenací.

Pokud nepočítám četná setkání, grilovačky a výlety, tak je to vlastně všechno. Prázdninám vládlo přátelství a divadlo. Matěj Kubina

Oslava osmnáctých narozenin

Mezi námi, radou moudrých starců z LDO (Mikrle, ex-Mikrle, Moje Pětka, Spolu, ale každý sám,... je to složité, ale jsme prostě dospělí a z dramatařů) se vytvořila tradice oslav vstupu do dospělosti. V červenci si moji draží a speciální kamarádi zchystali podobnou zkoušku i pro mě a Jenika. Je pěkné vidět, že jim záleží na tom, abychom se o sebe opravdu dokázali postarat. V první části našeho dne jsme obdrželi mobilní telefon, igelitový pytel, moc pěkné dekadentní úbory (takzvanou půdní směsici), menší peněžní obnos a zůstali sami, napospas jejich telefonním pokynům. No a tak jsme jezdili autobusem sem a tam, chodili se na obecní úřady dotazovat, zda už došly banány a vůbec si užívali, jak to v tom světě dospělých teda doopravdy funguje! Pravda je taková, že navzdory očekávání byli kolemdoucí mnohdy velmi laskaví, jedna paní mi dokonce udělila vděčnou radu „Slečno, ty holinky si vemte do ruky. Dyt' to máte těžký!“ a vskutku – na boso to šlo rychleji. Nakonec se stalo, že jsme (sama nevím jak), dorazili do Lomu svatého Klimenta u Kuksu, naší cílové destinace. Stanovali jsme, plnili ještě spoustu dalších zocelujících úkolů (je to k nevíře, ale dva k sobě zády svázaní lidé doopravdy dovedou postavit stan!!!), měli se rádi, byli mokří a suší a nakonec i pekelně unavení. Rozhodně si ale myslím, že nebýt této oslavy, nejsem tolik ženou, jako nyní. Proto děkuji svým kamarádům, že si dali tu práci a měli tu radost, mě v tomto zapeklitém věku potrápit a udělat mě dospělejší. Děkuje i Jeník, o tom není pochyb.

A pokud si myslíte, že jste dospělí, ale neprošli jste si zkouškou dospělosti, tak se teda vážně mýlíte. Ga

Loutkářská Chrudim

Hádám, že nikdo z dramatařů, alespoň nikdo z těch světaznalých a větrem ošlehaných, si již nedokáže představit letní prázdniny bez toho, aby první týden v červenci zamířil alespoň na chvíli do města loutek, zurčícího potůčku a divadla Karla Pippicha – do Chrudimi. Letos opět jako hrající soubor zamířilo Mikrle na Loutkářskou Chrudim nejen s přestaveními (Kázání děvčátkům a slečnám, Kráska ve dřevě spící I a II) a za divadlem, nýbrž i do semináře. Domovskou základnou se stal seminář B, Identita, pod vedením Venduly Burger. Jednalo se o seminář více či méně navazující na pohybový seminář z loňska, který vedl Simon T. Rann, letos jsme se však nezabývali vlastním tělem natolik jako jinými materiály. Klíčovým pojmem byl papír. Poznávali jsme papírovou životní tragédii. Kontaminovali jsme papír a nechali jsme se jím zároveň sami kontaminovat. Byli jsme my papírem či byl papír námi? Přátelé či rivalové? Jak asi papír trpí? Jak zní? Jak se pohybuje? Během týdne jsme hledali odpovědi na spoustu otázek. Bylo to náročné. A bylo to krásné. TzjvK

Událo se v srpnu v Hostinném

Prázdniny jsou časem více či méně bláznivých radovánek. Sranda akce na každém kroku, a když k tomu přije počasí, chvíle volna a někdy i vaše peněženka, můžete se prosmát a provešelit celé dva měsíce. V rámci jedné skvělé radovánky nazvané „PORCINKULE“, tradičně konané ve městě Hostinném, se uskutečnil koncert pěveckého sdružení Krkonošské Collegium Musicum za doprovodu souboru viol da gamba z naší ZUŠky: Consortus F:A:G:V:S. Těžko se mi hledají slova, která by popsala nepopsatelný zážitek v nádherných prostorách Františkánského kláštera. Zmohla jsem se pouze na to, abych zavřela oči a nechala se unášet.

Z uváděného programu bych ráda upozornila na skladbu: Giacomo Carissimi: Historia di Jephte. Kdo zná příběh z období kolem 1000 let před Kristem z území dnešního Izraele a Jordánska s hlavní postavou vůdce kmene Galád zvaného Jeftou, dokázal by tuto skvostnou skladbu prožít hlouběji. K seznámení se s příběhem ani nemusíte otevírat Starý zákon (Knihu Soudců), kde je zapsán, stačilo by přečíst si historický román Liona Feuchtwangera Jefta a jeho dcera. V provedení výše zmiňovaných zpěváků a našich umělců opravdu 1*! *A*

Domažlice

Ve dnech 16. - 17. 8. navštívili žáci klarinetové třídy Nikolý Hajkové 8. ročník mezinárodních letních klarinetových kurzů v Domažlicích. Magdaléna Paclíková, Barbora Tichá a Antonín Ott absolvovali každý jednu hodinu u Ludmily Peterkové (ČR) a druhou u Josepha Ellera (USA). Na každou hodinu si žáci připravili skladby, ve kterých se chtěli pod vedením lektorů zdokonalit. Na hodině u paní Peterkové určitě zaujal Antonín, který si donesl skladbu „Východní tanec“ a když si ji lektorka přehrávala, několikrát se zastavila a vždy pronesla: „To je fakt těžký!“ Hodina u Josepha se nesla ve značné nervozitě vzhledem k jazykové bariéře, nicméně i tato byla velkým přínosem a nabíráním opravdu mezinárodních zkušeností. Součástí kurzů byly i hodiny procvičování správného dechu a postoje při hraní, které byly jak pro žáky, tak doprovod. Neděle odpoledne byla věnována prezentaci klarinetů firmy Buffet a účastníci si zde mohli vyzkoušet téměř celou výrobní řadu nástrojů této firmy od studentských modelů až po mistrovské kusy. Každý by si vybral (žádné šicí stroje – narážka paní Peterkové na mechaniku jednoho z našich nástrojů). Večer už nás čekal koncert lektorské dvojice. Zaznělo pět skladeb a bylo jasné, že stojíme před skutečnými mistry svého nástroje. Pro mě byla nejsilnějším zážitkem profláknutá varhanní skladba J. S. Bacha Toccata a Fuga d moll tentokrát v úpravě Josepha Ellera pro sólový klarinet. Musel jsem si jít po koncertě pro CD s nahrávkou této skladby. Říkal jsem Josephovi, že jsem tomu fakt nevěřil a on na to, že si to lidé myslí často, ale jsou pak mile překvapeni, jak to funguje. CD s touto skladbou a ostatními Josephovými úpravami Bachových děl necháme k zapůjčení pro klarinetu či barokmilce u paní učitelky Hajkové.

NaKlarinetKdysHrající Ivo Tichý

Festival barokního divadla s názvem **Theatrum Kuks** se jako každoročně uskutečnil na konci měsíce srpna, přesněji 19. – 24. srpna. A jak to bývá zvykem, v Kuksu se objevil i náš dramatař a to s inscenacemi *Kráska v dřevě spící 1. i 2. část*. Dále jsme mohli vidět předpremiéru představení *Paprsky slunce*, v režii bývalého žáka literárně dramatického oboru **Jakuba Maksymova**. Na Kuksu také nesměl chybět tamější soubor *Geisslers Hofcomoedianten* (na některých inscenacích se také **Jakub** podílel). Barokní atmosféře také napomáhají i *Truffattori*, mezinárodní divadelní společnost sestavená z členů *Masks on Stage*, kteří improvizovali s maskami z *commedia dell'arte*. Na letošním festivalu bylo z mého pohledu méně lidí než předcházející rok, možná je to zapříčiněno rekonstrukcí areálu hospitalu. Soubor *Truffattori* si pro diváky připravil malý workshop, kde jsme se rozhýbali, zatančili a i dokonce zazpívali, šli jsme se sice v menším počtu, než by se dalo na takovémhle festivalu očekávat, ale i tak to bylo velmi energické a příjemné. A na co se rozhodně nesmí zapomenout, byl kvalitní a velmi obsáhlý hudební program. čaBMA

Bude – Nebude

S novým školním rokem vstupuje Náš-Váš měsíčník ZUŠkoviny do devátého ročníku své existence
 S novým školním rokem pro Vás připravujeme několik novinek, které jsou zatím ještě v utajení
 S novým školním rokem přicházejí do redakční rady noví členové, které podrobně představíme v příštím čísle
 S novým školním rokem se opět těšíme na Vaše nápady, reakce, náměty
 Těšte se! Těšte se! Těšte se! Těšíme se! redakce

Nová učebnice pro flétničky

Ve středu 20. srpna vyšel 3. díl *Flautoškoly* – moderní učebnice pro výuku zobcové flétny. Obsahuje výběr ze středověkého, renesančního, barokního a současného repertoáru, evropské lidové písně i swingové melodie. Děti jistě potěší i písničky z pohádek a večerníčků. Během září půjde do distribuce klavírní a kytarový doprovod k této učebnici. *Flautoškola 3* (i její předcházející díly) najdete v notovém archivu naší školy.

Martina Zemková

Představujeme... Debutové CD kapely Whatrock

Během července a srpna tohoto roku proběhlo nahrávání CD kapely **Whatrock**. Tato kapela je složena z bývalých žáků ZUŠ **Jaroměř** a ve svých začátcích zkusila pod vedením pana učitele **Vlastimila Kováře**. Role zvukaře a producenta se ujal baskytarista a zpěvák kapely **Sebastien Petr Skala**. Teď už je nahrávka ve fázi mixování a masterování a okolo Vánoc se můžete těšit na výsledek.

Hrajeme ve složení:
Zdeňka Pozůstalová – zpěv,
Ondřej Bezdva – kytara,
Zdeněk Borecký - bicí, texty,
Pavel Hrdlička – klávesy,
Matouš Borecký - baskytara.

Zdeněk Borecký

Přišli jsme... a jsme tady, abychom se s vámi po celý školní rok potkávali, společně poznávali a objevovali a tvořili a usmívali se a těšili se a měli se...

A podle našeho školního motto: „V naší škole to žije!“ přidáváme: „Pojďte to všechno zažít s námi!“

Část pedagogického sboru ve sborovně při přípravě rozvrhů hodin, učebních plánů, třídních knih, výkazů, smluv...

...viděli jsme...

...červnový Koncert staré hudby...

...a Koncert na zahradě.

Kráska v dřevě spící

...zvítězili jsme!

Porota 63. Loutkářské Chrudimi udělila **Ceny** souborům Mikrle a Děvčátko a slečny při ZUŠ F. A. Šporka Jaroměř **za odvahu k experimentování, projevenou v inscenacích Kráska v dřevě spící a Kázání děvčátkům a slečnám!**

Blahopřejeme!

Kázání děvčátkům a slečnám

Do šatny

Pokud jste hned na začátku školního roku zažili nějakou velkou křivdu, například vás paní učitelka rozsadila s nejlepší kamarádkou nebo nejlepším kamarádem, ztratili jste přezůvky, rozlila se vám do aktovky ovocná šťáva, ztratilo se vám lepidlo... použijte vrbu, případně jinou dřevinu, a vypovídejte se ze svého žalu. Vrba nic nevykecá a člověku se báječně uleví. Nepocházejte panice! Nervěte si ze zoufalství vlasy, školský zákon tím nezměníte! I když se to nezdá i vaši rodiče jako děti 1. září nejasali. Mějte na paměti, že i učitelé jsou lidé.

Neplačte. Nemá to cenu. Za deset měsíců jsou prázdniny!

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : zus.jaromer@quick.cz , www.zus-jaromer.cz

1. číslo vychází 1. září 2014 s citátem J. A. Komenského: „Má-li se člověk stát člověkem, musí se vzdělat!“

redakční rada: TzjvvK (Monika Němečková), Ga (Kateřina Prášilová),

BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová)

čBaMa (Barbora Maksymovová), *A* (Anna Holínská). Maro (Martin Karban)

úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí), korektury grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)